

یادداشت

لزوم افزایش حقوق بازنشستگان کارگری از فروردین ماه

غلامرضا بنی اسدی، فعال صنفی بازنشستگان

جنگ، فقط یک وضعیت نظامی تنهانیست؛ بلکه وضعیتی است که در آن نسبت دولت و جامعه، اقتصاد و سیاست و حتی زمان و تصمیم گیری دگرگون می شود. در چنین بزنگاهی، آنچه بیش از همه اهمیت پیدا می کند، نه صرفاً مدیریت منابع که مدیریت «در اک عدالت» در جامعه است چرا که در لحظات فشار، این احساس عدالت است که انسجام می سازد و یافرشایش می آفریند.

در این میان، بازنشستگان کارگری در نقطه ای ایستاده اند که می توان آن را تقاطع اقتصاد سیاسی و اخلاق اجتماعی نامید. آنان، محصول یک تاریخ کار و تولیدند؛ نسلی که در دهه های مختلف، بار توسعه را بر دوش کشید اما امروز، در معادله توزیع، سهمی کمتر از انتظار دارد. این شکاف، اگرچه در ظاهر اقتصادی است اما در عمق، مسأله های سیاسی - اجتماعی است؛ مسأله ای که به اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی گره خورده است.

در شرایط جنگی، دولت ها معمولاً به سمت تمرکزگرایی و کنترل بیشتر منابع می روند. این یک قاعده کلاسیک در علم سیاست است اما در کنار این تمرکز، یک ضرورت دیگر نیز وجود دارد: «تسریع در پاسخ گویی». یعنی همان قدر که تصمیم ها باید متمرکزتر شوند، باید سریع تر هم به زندگی روزمره مردم ترجمه شوند. اینجاست که موضوعی مانند زمان بندی پرداخت مستمری بازنشستگان تأمین اجتماعی از یک مسأله اداری به یک نشانه سیاسی بدل می شود.

مسال های گذشته، از دبیبهشت زمان صدور احکام و پرداخت هاود اما امسال، سال عادی نیست، جنگ به تعبیر نظری به پردازان، «زمان فشرده» می آفریند؛ زمانی که در آن، تأخیرها هزینه ای چندبرابر پیدا می کنند. در چنین شرایطی، پیشنهاد ساده اما معنادار این است: آیا نمی توان با باز آرای منابع و هماهنگی میان دولت و نهادهای مرتبط، این فرآیند را یک ماه جلوانداخت و در فروردین به سرانجام رساند؟

این پرسش، در ظاهر اقتصادی است اما در باطن، حامل یک پیام سیاسی است: آیا نظام تصمیم گیری، قادر به انطباق با شرایط استثنایی است یا همچنان در چارچوب های عادی عمل می کند؟ پاسخ به این پرسش، فقط در اعداد و ارقام خلاصه نمی شود؛ در ذهن جامعه نیز ثبت می شود.

بازنشستگان تأمین اجتماعی، یک «گروه ذی نفع» به معنای کلاسیک نیستند که با ابزار فشار سازمان یافته، مطالبات خود را پیش ببرند. آنان بیشتر به «سرمایه خاموش» شباهت دارند؛ سرمایه ای که اگر دیده و تقویت شود، به پشتوانه ای برای ثبات اجتماعی بدل می شود و اگر نادیده گرفته شود، به تدریج به حاشیه رانده می شود. سیاست هومسند، آن است که این سرمایه را فعال نگه دارد.

از این منظر، جلو انداختن زمان پرداخت مستمری ها، فقط یک اقدام رفاهی نیست؛ یک «سیگنال سیاسی» است؛ سیگنالی که می گوید دولت، حساس به شرایط است و نظام تصمیم گیری، انعطاف پذیر است و مهم تر از همه، عدالت نه در سطح شعار که در سطح رویه های جاری است.

امروز بیش از هر زمان، به هم ترازوی دولت و جامعه نیاز داریم. جنگ اگرچه تهدید است اما می تواند به فرصتی برای بازسازی این هم ترازوی بدل شود؛ به شرط آن که سیاست گذاری، از سطح کلیات به سطح جزئیات زندگی مردم تعمیم یابد. آنجا که «فروردین یالردبیبهشت» دیگر یک اختلاف تقویمی نیست، بلکه نشانه ای از کیفیت حکمرانی است.

ایران، در عبور از این مقطع، بیش از هر چیز به تصمیم های به موقع نیاز دارد؛ تصمیم هایی که نشان دهد سیاست، هنوز قادر است خود را با واقعیت های متغیر هماهنگ کند. بازنشستگان کارگری، شاید آرام ترین صدرا داشته باشند اما شنیدن همین صداهای آرام است که آینده ای پر از ثبات و اعتماد را تضمین می کند.

اخبار کارگری

روایتی از ماه ها انتظار یک بازنشسته برای دریافت وام ۵۰ میلیون تومانی

یک بازنشسته کارگری ساکن تهران از سختی بسیار و انتظار طولانی برای دریافت وام ضروری ۵۰ میلیون تومانی انتقاد کرد.

این کارگر بازنشسته به ایلنا گفت: بعد از پایان جنگ ۱۲ روزه یعنی در تابستان برای دریافت وام ثبت نام کردم و همه مدارک هم تکمیل بود. چند ماه هیچ خبری نشد تا اینکه بهمین به من پیامک دادند که به کانون بازنشستگان مراجعه کنم و کارهای اداری واریز وام را انجام دهم اما باز موفق به دریافت وام نشدم!

این بازنشسته که معتقد است ارزش ۵۰ میلیون تومان بعد از چند ماه انتظار به شدت سقوط کرده و دیگر کارایی ندارد، در تشریح ماجرا می گوید: بعد از انجام کارهای اداری، در روزهای قبل از جنگ اخیر به بانک معرفی شدم اما یکبار به باشرع جنگ، کارها متوقف شد.

او اواسط فروردین در میانه جنگ به شعبه مربوط به بانک رفاه مراجعه کرده اما پاسخ شنیده که فعلاً پرداخت مقذور نیست و باز هم باید صبر کند!

این بازنشسته تهرانی، بعد از بیش از ۹ ماه انتظار برای وام ضروری ۵۰ میلیون تومانی می گوید: چرا معیشت بازنشستگان جدی گرفته نمی شود؟ دیگر از انتظار و رفت و آمدهای مکرر برای گرفتن ۵۰ میلیون تومان خسته شده ام. اگر منابع ندارند یا نمی توانند، چرا اطلاعیه ثبت نام وام می دهند؟!

نوک پیکان حملات رژیم صهیونیستی و آمریکا در روزهای پایانی جنگ، مستقیماً زیرساخت های تولیدی، واحدهای صنعتی و شرین های اقتصادی را هدف قرار داد. در نتیجه این شرایط بحرانی، خیل عظیمی از کارگران، از کار بیکار شده، بسیاری جانانشان را از دست داده و گروه بیشماری نیز متحمل سنگین ترین آسیب های جانی، روحی و خسارت های جبران ناپذیر مالی شدند.

با وجود این شرایط، در همین روزهای تاریک، کارگران بار دیگر ثابت کردند که نه تنها از زیر بار وظایف و مسئولیت های خود شانه خالی نمی کنند، بلکه با از خود گذشتگی و با دل و جان، همچنان در واحدهای تولیدی و زیرساخت های حیاتی جامعه حضور دارند و مسأله نه به کار مشغولند. در سوی دیگر این معادله، مسأله انفعال و رویکردهای ساختاری نهادهای اجرایی مطرح است. در شرایطی که بحران تا این حد تعمیق یافته، انتظار می رفت دولتی که در شرایط عادی سیاست های تعدیلی و رویکردهای غیر حمایتی خود غالباً منافع نیروی کار را در اولویت قرار نداده، حداقل در این شرایط جنگی رویه گذشته را کنار بگذارد.

در این شرایط، دولت موظف است به تکالیف ذاتی خود عمل کرده و چتر حمایتی واقعی و بدون قید و شرطی را بر سر کارگران آسیب دیده بگستراند. حال این پرسش اساسی مطرح می شود که در این بزنگاه تاریخی، دولت مردان دقیقاً چه وظایف بر زمین مانده ای دارند و برای کارگران مجروح یا شهید و همچنین برای تأمین آینده خانواده های بی پناه آنان، چه اقدامات فوری و ملموسی باید انجام پذیرد؟ برای درک عمیق تر این مسأله و بررسی راهکارهای قانونی در برابر این بی توجهی های ساختاری، سراغ علیرضا حیدری «نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری و عضو هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته شهر تهران» رفتیم.

تکالیف قانونی سازمان تأمین اجتماعی در برابر حوادث جنگی

حیدری در گفت و گو با ایلنا، در ارزیابی وضعیت فعلی و تکالیف نهادهای اجرایی در قبال نیروی کار شاغل در کارگاه هایی که در پی این جنگ تحمیلی دچار آسیب شده اند، اظهار کرد: در اینجا درباره نیروی کاری صحبت می کنیم که به دلایل متعددی در جریان این حملات، دچار آسیب های جسمی جدی شده اند. این آسیب های جسمی

نخستین نهاد حمایتی، تأمین اجتماعی است که بر اساس قوانین موجود، باید حمایت های همه جانبه خود را از کارگرانی که عمدتاً در محیط های کاری با این وقایع تلخ مواجه شده اند، برقرار کند

گفت و گو

یک فعال صنفی:

حقوق کادر درمان اورژانس پیش بیمارستانی همچنان ناچیز است

یک فعال صنفی پرستاری گفت: در جنگ اخیر، چند نفر از همکاران در اورژانس پیش بیمارستانی به شهادت رسیدند و شاهد تخریب پایگاه های نیز بوده ایم. هر چند ممکن است این تخریب ها به طور مستقیم نبوده باشد اما پایگاه های اورژانس که در سطح شهر پراکنده هستند، دچار آسیب های قابل توجهی شده اند.

«رضاقرباغی» عضو هیات مدیره انجمن پزشکی در رابطه با وضعیت پرستاران اورژانس پیش بیمارستانی در شرایط جنگی به ایلنا گفت: فعالیت های امدادی در وضعیت جنگی واقعاً چندین برابر دشوارتر از حالت عادی شده. حتی در شرایط عادی نیز نیروهای پرستاری، به ویژه نیروهای فوریت باسختی های فراوانی مشغول به کار بودند و این امر به دلیل کمبود امکانات، عدم تناسب میان امکانات و نیروها و همچنین حجم بالای مأموریت ها و تماس هاست.

وی گفت: نیروهای فوریت همواره از جمله کسانی بوده اند که در شرایط سخت و با فشار مضاعف فعالیت کرده اند. با توجه به شرایط جنگی و حملاتی که صورت گرفت، به ویژه در شهرهای بزرگ، این سختی ها به طور طبیعی چندین برابر شد و جان همکاران نیز به مراتب بیشتر در معرض خطر قرار گرفت.

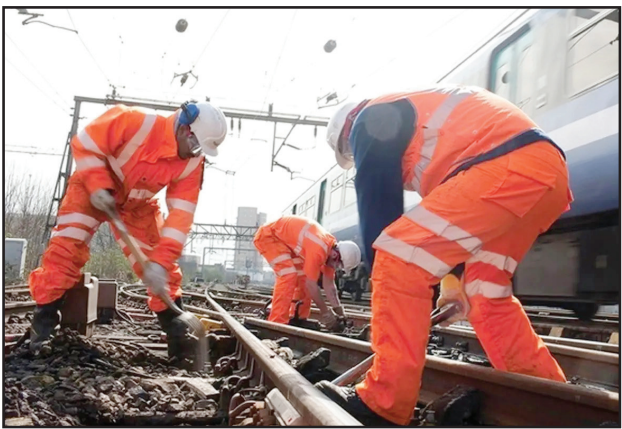
قره باغی گفت: در برخی موارد، هنگام وقوع انفجارها و اعزام نیروها، شاهد آن بودیم

که در پی انفجارهای ثانویه، آسیب های شدیدی به نیروها وارد می شود. این شرایط، علاوه بر استرس های شغلی پیشین، فشار روانی مضاعفی را نیز بر نیروها تحمیل کرده است.

وی در پاسخ به این پرسش که وضعیت حقوقی پرستاران چگونه است و آیا پرداخت ها به موقع انجام می شود یا مشکلات گذشته همچنان ادامه دارد؟ گفت: متأسفانه حقوق همکاران از قبل پایین بود و اکنون نیز تغییر محسوسی در آن ایجاد نشده است. با وجود این حجم از استرس های شغلی و نگرانی همکاران نسبت به خانواده هایشان در زمان انجام شیفت، نه تنها بهبودی حاصل نشده، بلکه مشکلات پیشین نیز همچنان قبلی همچنان پرداخت می شود. باید منتظر ماند و دید افزایش حقوق به چه صورت خواهد بود. البته تأخیری در پرداخت حقوق وجود نداشته اما بهبودی نیز مشاهده نشده است.

این فعال صنفی درباره مهم ترین مطالبات پرستاران گفت: مهم ترین خواسته ما، افزایش امتیاز سختی کار است. با توجه به شرایط فعلی، لازم است این امتیاز افزایش یابد تا همکاران بتوانند با حداقل ۲۰ سال سابقه خدمت بازنشسته شوند

حقوق فروردین ماه کارکنان نیروهای مسلح با احتساب ۲۰ درصد افزایش سالیانه و به همراه حق فوق العاده خاص

خبر

واریز حقوق فروردین شاغلین نیروهای مسلح

پرداخت شده است. به گزارش ایلنا «امیر رهبر» فعال صنفی صندوق لشگری به ایلنا گفت: حقوق فروردین ماه کارکنان

حقوق فروردین ماه کارکنان نیروهای مسلح با احتساب ۲۰ درصد افزایش سالیانه و به همراه حق فوق العاده خاص

حمایت از بنگاه های تولیدی آسیب دیده به اقدامات اورژانسی نیاز دارد

آوار «بیکاری جنگی» بر معیشت طبقه کارگر

تولیدی بیان کرد: طبیعتاً در این خصوص نهادهای دیگری نیز وجود دارند که باید چتر حمایتی های کلی خود را بر سر همه کسانی که آسیب می بینند، بگسترانند. این آسیب ها زمانی که رخ می دهد، بخش مهمی از آن متوجه نیروی کار است؛ نیروی کاری که حتی ممکن است بیرون از محیط کار نیز دچار سانحه شود. در جریان بمباران ها، کارگران ممکن است تصادفاً در مناطق هدف قرار گرفته باشند و آسیب ببینند. در این موارد، نهادهایی مانند بنیاد شهید قانوناً می توانند و باید مداخله کنند، کما اینکه این رویه مسبقاً به سابقه بوده و در دوران هشت سال جنگ تحمیلی نیز ما دقیقاً شاهد همین نوع حمایت ها بوده ایم.

موتلی بیان کرد: طبیعتاً در این خصوص نهادهای دیگری نیز وجود دارند که باید چتر حمایتی های کلی خود را بر سر همه کسانی که آسیب می بینند، بگسترانند. این آسیب ها زمانی که رخ می دهد، بخش مهمی از آن متوجه نیروی کار است؛ نیروی کاری که حتی ممکن است بیرون از محیط کار نیز دچار سانحه شود. در جریان بمباران ها، کارگران ممکن است تصادفاً در مناطق هدف قرار گرفته باشند و آسیب ببینند. در این موارد، نهادهایی مانند بنیاد شهید قانوناً می توانند و باید مداخله کنند، کما اینکه این رویه مسبقاً به سابقه بوده و در دوران هشت سال جنگ تحمیلی نیز ما دقیقاً شاهد همین نوع حمایت ها بوده ایم.

ضرورت حمایت های بلندمدت و روان شناختی از خانواده های کارگری

این فعال حقوقی صنفی اضافه کرد: همین امروز نیز گروهی از کارگرانی که در جریان حوادث گذشته دچار نقص عضو شده یا به شهادت رسیده اند، تحت حمایت قرار دارند. بنابراین این نوع از کارافتادگی یا فوت مشمول یک حمایت دو جانبه است؛ بدین معنا که بخشی از تکالیف حمایتی را تأمین اجتماعی انجام می دهد و

عموم کسانی که در کارگاه های آسیب دیده، شاغل بوده اند و اکنون به دلایلی کاملاً خارج از اراده خود بیکار شده اند، باید پی درنگ زیر پوشش بیمه بیکاری قرار بگیرند که نیاز قطعی به کمک و مداخله مستقیم دولت دارد

بخش دیگر طبیعتاً برعهده بنیادها و نهادهای ذی ربطی است که مأموریت ذاتی و قانونی در این حوزه دارند.

حیدری با انتقاد از تقلیل دادن حمایت ها به پرداخت های مقطعی، خاطر نشان کرد: نکته بسیار مهم اینکه هر چند این حوادث مستقیماً برای یک فرد رخ می دهد اما آسیب های ناشی از آن، بنیان و ساختار یک خانواده را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد. بنابراین پوشش حمایتی باید بسیار فراتر از نیازهای معمول و روزمره باشد چرا که آسیب های روانی عمیقی به این خانواده ها و حتی بستگان آن وارد می شود. طبیعتاً جنس این قبیل حمایت ها باید بسیار متفاوت تر از حمایت های صرفاً معیشتی یا فیزیکی باشد.

وی گفت: این یک پروسه بلندمدت است و نیازمند آن است که به طور پیوسته و مداوم با این خانواده ها کار شود. این حجم از آسیب های چندوجهی ششاید با پرداخت کمک های ربالی مقطعی یا اعمال برخی حمایت های قانونی اولیه به طور کامل جبران نشود. بسته به نوع حادثه و شدت آن، این حمایت ها باید در افاق بلندمدت برای کارگران و خانواده هایشان برنامه ریزی و اجرا شود.

حیدری با انتقاد از تقلیل دادن حمایت ها به پرداخت های مقطعی، خاطر نشان کرد: نکته بسیار مهم اینکه هر چند این حوادث مستقیماً برای یک فرد رخ می دهد اما آسیب های ناشی از آن، بنیان و ساختار یک خانواده را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد. بنابراین پوشش حمایتی باید بسیار فراتر از نیازهای معمول و روزمره باشد چرا که آسیب های روانی عمیقی به این خانواده ها و حتی بستگان آن وارد می شود. طبیعتاً جنس این قبیل حمایت ها باید بسیار متفاوت تر از حمایت های صرفاً معیشتی یا فیزیکی باشد.

وی گفت: این یک پروسه بلندمدت است و نیازمند آن است که به طور پیوسته و مداوم با این خانواده ها کار شود. این حجم از آسیب های چندوجهی ششاید با پرداخت کمک های ربالی مقطعی یا اعمال برخی حمایت های قانونی اولیه به طور کامل جبران نشود. بسته به نوع حادثه و شدت آن، این حمایت ها باید در افاق بلندمدت برای کارگران و خانواده هایشان برنامه ریزی و اجرا شود.

بحران بیکاری در واحدهای بمباران شده و انفعال دولتی

عضو هیات مدیره کانون کارگران بازنشسته شهر تهران با اشاره به تبعات اقتصادی حملات و بی تفاوتی های ساختاری نسبت به امنیت شغلی، یادآور شد: همان طور که دیدید، در جریان این حملات چندین مجتمع بزرگ تولیدی و کارخانجات عظیم بمباران شده اند. در نتیجه، عملاً امکان فعالیت در کار در این واحدها به طور کامل از بین رفته است. هر چند ممکن است تعداد

حقوق فروردین ماه کارکنان نیروهای مسلح با احتساب ۲۰ درصد افزایش سالیانه و به همراه حق فوق العاده خاص

مجروحان و شهدای مستقیم در این مجتمع ها اندک باشد اما تعداد قابل توجه و کثیری از کارگران به یک بیکار بیکار شده اند و عملاً هیچ امکانی برای ادامه فعالیت ندارند.

حیدری با تأکید بر وظیفه دولت در رفع موانع اداری تصریح کرد: این گروه بزرگ و کثیر از کارگران باید بدون هیچ گونه مانع تراشی و بر و کراسی اداری تحت پوشش حمایت های کامل قرار گیرند. ما قانون بیمه بیکاری را داریم که شرایط بهره مندی از آن صراحتاً بیان شده است. در حالت عادی، ممکن است در میان کارگران بیکار شده، افرادی باشند که مشمول شرایط مندرج در این قانون نشوند اما وضعیتی که امروز با آن مواجهیم اساساً یک حالت طبیعی نیست که دولت بخواهد با همان قوانین و بخشنامه های خشک همیشگی با آن برخورد کند و این کارگران نیازمند توجهی ویژه و فراقانونی هستند.

لغو بر و کراسی بیمه بیکاری در شرایط فورس مازور

وی با مطالبه گری از نهادهای اجرایی بیان کرد: فکر می کنم در اینجا قانون گذار و سیاستی اجرایی کشور باید از آن رویکردهای انفعالی دست برداشته و نسخه جدیدی برای این گروه از کارگران تجویز کند. عموم کسانی که در این کارگاه ها ششغال بوده اند و اکنون به دلایلی کاملاً خارج از اراده خود بیکار شده اند، باید پی درنگ زیر پوشش قرار بگیرند. در اینجا نیاز قطعی به کمک و مداخله مستقیم دولت است تا این گروه از کارگران را مادامی که شرایط گشت باز به کار برایشان فراهم نیست و قهر آیکار تلقی می شوند، بدون قید و شرط و بسیار صریح از پوشش بیمه بیکاری بهره مند کنند. حیدری با انتقاد از ساختار بوروکراتیک و بی تفاوت اداری که همواره به زیان نیروی کار عمل کرده، افزود: وقتی از رویکردهای اداری و چگونگی برقراری بیمه بیکاری در ساختار فعلی صحبت می کنیم، با این واقعیت مواجه می شویم که کارگر باید ابتدا خود را به اداره کار معرفی کند. سپس اعلام کند که به این دلیل بیکار شده و منتظر بماند تا یک بررسی اولیه انجام شود. خود این فرآیند اداری ممکن است مدت ها به طول بینجامد. این زمان از دست رفته، دقیقاً همان مقطعی است که کارگران از هیچ گونه حمایت مالی برخوردار نیستند و اصولاً ساختار زندگی و معیشت خانواده شان در آستانه فروپاشی قرار می گیرد.

نایب رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری در پایان اظهار کرد: با این وضعیت اسفناک قیمت کالاها و خدمات، باید بپذیریم که کارگران حتی در زمان اشتغال نیز توانایی پوشش هزینه های اولیه معیشتی خود را ندارند. وای به حالا که بیکار شده اند و کار فرمایان نیز اصولاً توانایی پرداخت حقوق معوقه آنها را ندارند. این شرایط مصداق بارز وضعیت ویژه و فورس مازور است که دولت باید به آن توجه کند. وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موظف است به سرعت و بدون اتلاف وقت وارد این حوزه شده، مداخله عملی کند و سریعاً کارگران را زیر پوشش قرار دهد تا ببینیم در آینده شرایط چگونه رقم خواهد خورد.

چرا که در این حرفه آسیب های فراوانی متحمل می شوند و به خصوص این آسیب ها در دوره های بحران چندین برابر می شود. موضوع دیگر، مسأله تعرفه گذاری خدمات پرستاری است که سال هاست مطرح شده اما متأسفانه اقدامی مؤثر در این زمینه صورت نگرفته، به ویژه برای نیروهای فوریت ها که با توجه به ماهیت کارشان و حضور در محیط های نامتعارف، حتی نسبت به پرستاران بیمارستانی نیز با سختی های بیشتری مواجه هستند؛ نمونه آن را در همین شرایط جنگی به وضوح مشاهده کردیم.

کارگران شرکتی هم باید از مزایای مناسبتی و کمک معیشتی برخوردار شوند

خطوط ریلی هم باشند، گفتند: چرا کارگران پیمانکاری ابنیه فنی از مزایای مزدی و سایر مطالباتی که کارگران رسمی و تجمعی می گیرند، محرومند؟ ما کارگران با حداقل حقوق اداره کار که بخشی از آن بابت حق بیمه و سایر بدهی ها و اقساط بانکی کسر می شود، باید با چندسر عائله زندگی کنیم.

این کارگران در خاتمه افزودند: کارگران رسمی راه آن که وضع بهتری نسبت به ما کارگران پیمانکاری دارند از ابتدا سال پاداش عید فطر و سایر مزایای کمک معیشتی که در شرایط جنگ به آنها تعلق گرفته را دریافت کرده اند اما ما کارگران پیمانکاری که طرف حساب مان شرکت است، در شرایطی که ماه مبارک رمضان و عید نوروز را پشت سر گذاشتیم، دریافتی مان همچنان حداقلی است و هیچ نوع پرداخت اضافه نداشتیم.

نحوه افزایش حقوق بازنشستگان نیروهای مسلح نیز به زودی اطلاع رسانی شود. آنطور که شنیده ایم خبرهای خوبی برای بازنشستگان در مورد افزایش سالیانه، همسان سازی و فوق العاده خاص در راه است.

نیروهای مسلح با احتساب ۲۰ درصد افزایش سالیانه و به همراه حق فوق العاده خاص انجام شده است. در ضمن حقوق پرسنل آجا هم به زودی خواهد شد و در مراحل پرداخت است.

وی در پایان گفت: امیدواریم زمان واریز و